

Vojenská kancelária
prezidenta Slovenskej republiky
Štefánikova 2
811 05 Bratislava

V Banskej Bystrici, 7. decembra 2022

VEC: Odvolaie proti fiktívnemu rozhodnutiu o nespřístupnení informácií

Dňa 13. októbra 2022 (nie 13. septembra 2022, ako uvádzate v odpovedi) ste zaevidovali moju žiadosť o sprístupnenie informácií v zmysle zákona č. 211/2000 Z z. o slobodnom prístupe k informáciám a o zmene a doplnení niektorých zákonov (zákon o slobode informácií). Predmetom mojej žiadosti bolo šesť otázok s požiadavkou o vysvetlenie súvislosti účasti jednotky Čestnej stráže prezidenta Slovenskej republiky (v ďalšom texte len ako „Čestná stráž“ v príslušnom gramatickom tvare) na Rímskokatolíckej omši k sviatku Najsvätejšieho Kristovho tela a krvi (tzv. Božieho tela) v Bratislave na Hlavnom námestí, dňa 19. 6. 2022, rovnako ako aj na následnej pešej púti z Hlavného námestia na Župné námestie k Farskému kostolu sv. Jána z Mathy.

Náčelník Vojenskej kancelárie prezidenta Slovenskej republiky generál poručík Ing. Vladimír Šimko mi v posledný deň zákonnej lehoty elektronicky (e-mailom) odpovedal listom na mojich šesť položených otázok, ktorým mi mal sprístupniť požadované informácie.

Na otázku číslo 1.: Kto požiadal o účasť jednotky Čestnej stráže na omši Rímskokatolíckej cirkvi k sviatku Najsvätejšieho Kristovho tela a krvi (tzv. Božieho tela) v Bratislave na Hlavnom námestí, dňa 19. 6. 2022, rovnako ako aj na následnej pešej púti z hlavného námestia na Župné námestie k Farskému kostolu sv. Jána z Mathy som dostal konkrétnu a vecnú odpoveď spolu so scanom listu, z 27. mája 2022, ordinára ozbrojených síl a ozbrojených zborov Slovenskej republiky Mons. Františka Rábeka.

Na otázku číslo 2.: Kto rozhodol o účasti jednotky Čestnej stráže v historickej uniforme (letný variant) so zbraňou v ruke a so štátnou zástavou na omši Rímskokatolíckej cirkvi k sviatku Najsvätejšieho Kristovho tela a krvi (tzv. Božieho tela) v Bratislave na Hlavnom námestí, dňa 19. 6. 2022, rovnako ako aj na následnej pešej púti z hlavného námestia na Župné námestie k Farskému kostolu sv. Jána z Mathy mi v odpovedi uviedol, že o účasti rozhodol na porade Vojenskej kancelárie prezidenta Slovenskej republiky verbálnym pokynom jej náčelník genpor. Ing. Vladimír Šimko a potvrdil ho písomne na záhlavie listu ordinára Rábeka plk. Ing. Norbert Kádek, ktorý rukou uviedol: „Zabezpečí vel. VÚ 1003“.

Táto odpoveď však je len čiastočnou odpoveďou na moju otázku, pretože ma informuje kto rozhodol o účasti jednotky čestnej stráže, nie však o tom, kto rozhodol o účasti jednotky čestnej v historickej uniforme (letný variant) so zbraňou v ruke a so štátnou zástavou. Na základe zaslanej odpovede môžem len predpokladať, že o tom rozhodol veliteľ Vojenského útvaru č. 1003 svojim (denným) rozkazom, scan ktorého mi však genpor. Ing. Vladimír Šimko vo svojej odpovedi neposkytol.

Na otázku č. 3., v ktorej som požiadal o vysvetlenie, čím je opodstatnená účasť jednotky Čestnej stráže a ako je možné pri Ústavou SR deklarovanej ideologickej a náboženskej neutralite Slovenskej republiky (čl. 1., ods. 1 druhá veta), aby jednotka Čestnej stráže vzdávala vojenské

pocty akémukoľvek bohu mi pán náčelník Vojenskej kancelárie prezidenta Slovenskej republiky opätovne poskytol čiastočnú odpoveď, navyše zdôvodnenú argumentáciou, preukazujúcou zásadnú nevedomosť náčelníka Vojenskej kancelárie prezidenta Slovenskej republiky genpor. Ing. Vladimíra Šimka a jeho podriadených o ustanovení Ústavy SR o oddelení štátu a cirkvi. Vo svojom rozhodovaní nereflektujú skutočnosť, že aj na Čestnú stráž – sa vzťahujú ustanovenia Ústavy – že ich treba poznať, naštudovať si ich, vyložiť a najmä uplatňovať vo svojej činnosti. V súlade s Ústavou SR, čl. 152 ods. 4 Ústavy SR: *Výklad a uplatňovanie ústavných zákonov, zákonov a ostatných všeobecne záväzných právnych predpisov musí byť v súlade s touto ústavou.*

Vo svojej odpovedi sa náčelník Vojenskej kancelárie prezidenta Slovenskej republiky odvolal na zákon č. 321/2002 Z. z. o ozbrojených silách Slovenskej republiky v znení neskorších predpisov, ktorý je v skutočnosti jediným relevantným prameňom práva použitým v odpovedi. Zákon v §-e 5., ods.2., konkrétne uvádza:

Čestná stráž prezidenta Slovenskej republiky

- a) *vykonáva čestné stráženie sídla prezidenta Slovenskej republiky a hostí prezidenta Slovenskej republiky v tomto sídle,*
- b) *organizuje a vykonáva vojenské pocty, najmä pri oficiálnych návštevách predstaviteľov iných štátov a pri prijímaní vedúcich diplomatických misií prezidentom Slovenskej republiky,*
- c) *v čase vojny, vojnového stavu, výnimočného stavu a núdzového stavu³⁾ plní úlohy ochrany prezidenta Slovenskej republiky a obrany jeho sídla.*

Ako bolo uvedené v mojej žiadosti o poskytnutie informácií, podľa čl. 2 ods. 2 Ústavy SR štátne orgány musia postupovať „spôsobom, ktorý ustanoví zákon“. Konkrétna zákonná možnosť a „spôsob“ konania však neboli v odpovedi v citovaných ustanoveniach zákona popísané. Zákonný postup, o ktorý sa náčelník Vojenskej kancelárie prezidenta Slovenskej republiky opiera, musí byť konkrétnejší a jasnejšie formulovaný.

V odpovedi si náčelník Vojenskej kancelárie prezidenta Slovenskej republiky tiež pomýlil § 4 ods. 12 a § 4 ods. 13 zákona. V § 4 ods. 13 sa uvádza: *„Ozbrojené sily sa podieľajú na príprave obyvateľstva na obranu štátu, na rozvíjaní vojenských tradícií a na zabezpečení kultúrnych, vzdelávacích, športových a spoločenských podujatí k tomu organizovaných.“* Problém však spočíva v tom, že oslava sviatku Božieho tela nie je podujatím, ktoré sa organizuje kvôli príprave obyvateľov na obranu štátu, ani na rozvíjanie vojenských tradícií. Teda § 4 ods. 13 nevytvára právny rámec pre účasť jednotky Čestnej stráže na sviatku Božieho tela.

Náčelník Vojenskej kancelárie prezidenta Slovenskej republiky v odpovedi uvádza i § 5, ods. 2 písm. b): *„organizuje a vykonáva vojenské pocty, najmä pri oficiálnych návštevách predstaviteľov iných štátov a pri prijímaní vedúcich diplomatických misií prezidentom Slovenskej republiky.“* Tu v komentovanom prípade pritom zjavne nešlo o vojenské pocty pre cudzích politikov či diplomatov, ani nič porovnateľné a preto treba vysvetliť, na základe akého právneho titulu sa vykonávali vojenské pocty práve dňa 19.6. na podujatí Rímskokatolíckej cirkvi.

V ďalšej argumentácii sa náčelník Vojenskej kancelárie prezidenta Slovenskej republiky opiera o Smernice Ministerstva obrany Slovenskej republiky zo 4. júla 2011 o národných a vojenských tradíciách ozbrojených síl Slovenskej republiky. Uvedená smernica je interným dokumentom Ministerstva obrany Slovenskej republiky a nie právnym predpisom, teda nejde o prameň práva. Odvolávanie sa naň nie je naplnením požiadavky čl. 2 ods. 2 ústavy (spôsobom, ktorý ustanoví zákon). Nález Ústavného súdu Slovenskej republiky zo dňa 20.5.2009 sp. zn. PL. ÚS 17/08 v tejto súvislosti uvádza: *„Materiálny právny štát sa nezakladá na zdanlivom dodržiavaní práva či na formálnom rešpektovaní jeho obsahu spôsobom, ktorý predstiera súlad právne významných skutočností s právnym poriadkom. Podstata materiálneho právneho štátu spočíva v uvádzaní platného práva do súladu so základnými hodnotami demokraticky usporiadanej*

spoločnosti a následne v dôslednom uplatňovaní platného práva bez výnimiek založených na účelových dôvodoch."

Pokiaľ ide o „vojenskú tradíciu“, spomínanú v smernici, sviatok Božieho tela sa nespája s vojenskou tradíciou, ktorá by bola v SR známa. V odpovedi ani nie je zdôvodnené kde a akú vojenskú tradíciu práve si pripomíname pri sviatku Božieho tela. V tejto súvislosti by sa skôr dalo hovoriť o nevojenskej tradícii kresťanského neodporovania násiliu a preto údajnú existenciu akejkoľvek vojenskej tradície treba dôsledne a vecne vysvetliť.

Upozornenie náčelníka Vojenskej kancelárie prezidenta Slovenskej republiky na Preambulu Ústavy SR a ním kladený dôraz na jej znenie, osobitne na „cyrilo-metodské duchovné dedičstvo“ vnímam v podnecovanom prípade ako zjavné nepochopenie obsahu a účelu nielen samotnej Preambuly Ústavy SR. Preambula však nie je záväzná časť ústavy (Citované podľa: akademik, prof. JUDr. Milan Čič, DrSc, dr. h. c. a kol., Komentár k ústava Slovenskej republiky, Matica slovenská 1997, s. 43 a nasledujúce). Obsahove preambula teda nemôže byť oporným ustanovením pre konanie Čestnej stráže. Preambula stavia na hodnotách spojených s demokratickými a humanistickými princípmi. Dáva zreteľne najavo aj občiansky charakter ústav. – Občiansky, t.j. laický – teda sekulárny charakter Slovenskej republiky.

Vid'. tiež Uznesenie Ústavného súdu SR spis. zn. I ÚS 30/1999 z 28. júna 1999: *„Preambuly nie sú esenciálnou náležitosťou žiadneho normatívneho aktu a sú pre posudzovanie jeho normatívneho obsahu bez právneho významu.“*

Navyše sa sviatok Božieho tela začal sláviť až v 13. storočí, teda ho ťažko možno vnímať ako Cyrilo-Metodské dedičstvo. Vzhľadom na skutočnosť, že Čestná stráž pri príležitosti štátneho sviatku Cyrila a Metoda – 5. júla – sa nezúčastňuje osláv tohto sviatku, napr. podujatí na Devíne, je *„pestovanie tradícií“* pri sviatku Božieho tela neprimerané a nesvedčí to o tom, že by sa velenie Čestnej stráže riadilo Cyrilo-Metodským duchovným dedičstvom pri voľbe účasti jej príslušníkov na konkrétnych aktivitách.

Záver odpovede na otázku č. 3. podpísanú náčelníkom Vojenskej kancelárie prezidenta Slovenskej republiky genpor. Ing. Vladimírom Šimkom, kde uvádza (citujem): *„...najmä vzhľadom na vyššie citované ustanovenia všeobecne záväznej i internej právnej úpravy považujem účasť príslušníkov Čestnej stráže na slávnosti Božieho Tela 19. júna 2022 v Bratislave za právne zdôvodnenú. Išlo o vzdávanie vojenských pôct v rámci rozvíjania vojenských tradícií, ktoré sú osobitnou časťou národných tradícií, súvisiacich s konkrétnou cirkvou, a to s cieľom upevňovania duchovnej, morálnej, náboženskej a hodnotovej identity národa...“* Je teda právne neodôvodnený a nezdôvodniteľný. Zdôrazňujem, že na rozdiel od smernice a preambuly Ústavy SR je ustanovenie čl. 1 ods. 1 ústavy právne záväzné a platí, že Slovenská republika sa neviaže na nijaké náboženstvo. I vzhľadom na to, že veľká časť ústavného vývoja Slovenskej republiky sa týkala laicizácie štátu, je téma vzťahu štátu a cirkvi zásadná a na konanie čestnej stráže treba nájsť presvedčivejší ústavný a zákonný základ. Nález Ústavného súdu Slovenskej republiky zo dňa 7.1.1998 sp. zn. II. ÚS 48/97 argumentuje: *Neoddeliteľnou súčasťou princípov právneho štátu zaručeného podľa čl. 1 ústavy je aj princíp právnej istoty. Tento spočíva okrem iného v tom, že všetky subjekty práva môžu odôvodnene očakávať, že príslušné štátne orgány budú konať a rozhodovať podľa platných právnych predpisov, že ich budú správne vykladať a aplikovať.*

Medzi základné znaky a predpoklady právneho štátu a zároveň aj právnej istoty občanov ako jeho základného atribútu patrí zachovávať ústavu, zákony, ako aj všetky záväzné právne predpisy všetkými štátnymi i samosprávnymi orgánmi, inštitúciami, právnickými i fyzickými osobami v usporiadanom demokratickom zriadení, a tým zabezpečiť dôveru v právo.

Ako uvádza Ústava SR žiadna ideológia či náboženstvo v štáte nemôžu byť výlučné a štát sa s nimi nesmie zväzovať, ale musí rešpektovať ideologickú pluralitu. Nesmie sa viazať ani na náboženské vyznanie, ani na ateizmus, a to i keď je značná časť obyvateľstva ateistická alebo

medzi veriacimi určitá cirkev početne prevažuje. Táto ideologická a náboženská neutralita sa musí vzťahovať na celý štát, na všetky orgány štátu aj územnej samosprávy. Štát ju musí na svojom území zabezpečiť. Je nepripustné, aby orgány štátu spájali svoje úkony s úkonmi náboženskými alebo protináboženskými alebo aby verejnoprávne oznamovacie prostriedky (príp. štátne oznamovacie prostriedky) preferovali určitú ideológiu alebo náboženské vyznanie alebo aby štát záväzne určoval, ako majú byť interpretované jeho dejiny a zasahoval tak ideologicky do slobody vedeckého bádania. (Cit. podľa: prof. JUDr. Václav Pavlíček, DrSc., dr. h. c. časť 1., Ústavní právo a státověda. II. díl., Linde Praha, a. s., Praha 1., 2008, s. 286.)

Podľa odpovede náčelníka Vojenskej kancelárie prezidenta Slovenskej republiky genpor. Ing. Vladimíra Šimka sa zdá, že postavenie a činnosť Čestnej stráže je fakticky (nie legislatívne, resp. právne) na úrovni, akú mal tento orgán v období vojnovaj Slovenskej republiky v rokoch 1939-1945. (Vid'. *Komentované dokumenty k ústavním dějinám Československa I. (1914-1945)*, editor doc. JUDr. Ing. Jan Gronský, CSc. Univerzita Karlova v Praze, Karolinum, Praha 2005., s. 512., pozn. č. 37.) V ústavnom a politickom systéme Slovenskej republiky z rokov 1939-1945 zohrávala mimoriadnu úlohu Rímskokatolícka cirkev. Samotní predstavitelia HSLS označovali s obľubou Slovenský štát za „kresťansko-katolícky“. Slová o „Bohu Všemohúcom a Vševedúcom“, „kresťanskej morálke“, „kresťanskej a národnej pospolitosti“ atď. sa v ústave opakovane objavujú. Slovensko z rokov 1939-1945 sa často označuje, resp. kvalifikuje v štátovede ako „totalitný štát“.

Uvedený záver zdôvodnenia a odpovede na otázku č. 3. poukazuje na a preukazuje spojenie, resp. jednotu (duchovnú, morálnu, náboženskú a hodnotovú) medzi štátom a konkrétnou cirkvou. Z tohto hľadiska je toto zdôvodnenie identickým s charakterom vojnového slovenského štátu: a) dominantné (panujúce postavenie) katolíckej cirkvi; b) teokracia (bohovláda); c) negovanie sekulárneho (svetského) charakteru štátu. Konanie Čestnej stráže nadväzuje či rozvíja formy a metódy činnosti i tradície z vojnovaj Slovenskej republiky. Koná tým (úmyselne alebo z neznalosti?) v rozpore a v eklatantnom protirečení s Ústavou Slovenskej republiky, v ustanovením jej druhej vety článku 1. Účasť Čestnej stráže na cirkevných podujatiach, procesiách atď. teda nielen že nemá právne zdôvodnenie, ale je aj fakticky neobhájiteľná a tým v právnom štáte neudržateľná!

Vzhľadom na uvedené skutočnosti a fakt že náčelník Vojenskej kancelárie prezidenta Slovenskej republiky genpor. Ing. Vladimír Šimko právne nevysvetlil a nezodôvodnil účasť príslušníkov Čestnej stráže na slávnosti Božieho tela 19. júna 2022 v Bratislave a úplne sa vyhol odpovedi na druhú časť otázky, *vysvetleniu ako je možné pri Ústavou SR deklarovanej ideologickej a náboženskej neutralite Slovenskej republiky (čl. 1., ods. 1 druhá veta), aby jednotka Čestnej stráže vzdávala vojenské počty akémukoľvek bohu* musím konštatovať, že genpor. Ing. Vladimír Šimko vo svojej odpovedi požadované informácie neposkytol.

Na otázku č. 4: *Od ktorého roku sa jednotka Čestnej stráže zúčastňuje ako organizovaná jednotka na omši rímskokatolíckej cirkvi k sviatku Najsvätejšieho Kristovho tela a krvi (tzv. Božieho tela) v Bratislave* opätovne náčelník Vojenskej kancelárie prezidenta Slovenskej republiky genpor. Ing. Vladimír Šimko neposkytol požadované informácie. Vzhľadom na skutočnosť, že genpor. Ing. Vladimír Šimko je vo funkcii náčelníka Vojenskej kancelárie prezidenta Slovenskej republiky od roku 2015, mal by byť schopný na požadovanú otázku odpovedať aspoň za obdobie, kedy riadi činnosť vojenskej kancelárie. Osobitne keď, podľa odpovedí na moje žiadosti o informácie z rokov 2017 a 2022, o účasti jednotky čestnej stráže vždy rozhodol on osobne a súhlas je zaznamenaný písomne (rukou) na samotných žiadostiach ordinára ozbrojených síl a ozbrojených zborov Slovenskej republiky Mons. Františka Rábeka. Daná aktivita sa koná len raz do roka, vždy v rovnakom čase a nie je zložitá pri existencii spisového registratúrneho a archivačného poriadku platného v ozbrojených silách SR, požadované informácie zodpovedať. Tvrdenie, že „osobitné záznamy o evidovaní účasti na slávnosti Božieho tela“ sa nevedú, tak vyznieva ako netransparentnosť a snaha neposkytnúť požadované informácie.

Súčasne sa otvára otázka, či nešlo o získavanie neoprávnených výhod, keď Vojenská kancelária prezidenta Slovenskej republiky poskytla tzv. nepeňažné plnenie vo forme účasti čestnej jednotky pre konkrétnu cirkev. Ak totiž týmto napomáhala propagácii cirkevného podujatia, oprávnenou otázkou je, či si týmto a podobnými konaniami nezabezpečuje podporu najvplyvnejšej cirkvi v Slovenskej republike. Upozorňujem i na to, že financovanie cirkví zo strany štátu je regulované konkrétnou právnou úpravou a tá takýto spôsob poskytovania výhod nepredpokladá.

Vzhľadom na uvedenú odpoveď na túto otázku musím konštatovať, že genpor. Ing. Vladimír Šimko vo svojej odpovedi mi požadované informácie neposkytol.

Na otázku č. 5: Aké boli náklady účasti jednotky Čestnej stráže na omši Rímskokatolíckej cirkvi k sviatku Najsvätejšieho Kristovho tela a krvi (tzv. Božieho tela) v Bratislave na Hlavnom námestí, dňa 19. 6. 2022, rovnako ako aj na následnej pešej púti z hlavného námestia na Župné námestie k Farskému kostolu sv. Jána z Mathy? V svojej odpovedi, prosím uveďte, v akej výške a z akej kapitoly boli tieto náklady hradené. Vo svojej odpovedi mi náčelník Vojenskej kancelárie prezidenta Slovenskej republiky genpor. Ing. Vladimír Šimko priamo odmietol odpovedať na položenú otázku slovami: „Je teda absolútne nedôvodné, aby náklady boli na plnenie týchto úloh nejako osobitne vyčísľované. Všetky náklady Čestnej stráže sú uhrádzané zo štátneho rozpočtu – z kapitoly ministerstva obrany Slovenskej republiky.“ Napriek tomu písomne sformulovanému odmietnutiu poskytnúť požadovanú informáciu v rozpore so znením zákona č. 211/2000 Z.z. o slobodnom prístupe k informáciám a o zmene a doplnení niektorých zákonov (zákon o slobode informácií) Vojenská kancelária prezidenta Slovenskej republiky nevydala (v tejto súvislosti je opäť oprávnená otázka: vedome alebo z neznalosti?) písomné rozhodnutie o nesprístupnení informácií.

Pri takomto prístupe vzniká podozrenie z netransparentného hospodárenia s verejnými prostriedkami. Je dôvodné predpokladať, že vznikli náklady (napr. náklady na cvičenie a prípravu, mzdové ohodnotenie zúčastnených príslušníkov čestnej stráže v dňoch pracovného pokoja, čistenie uniforiem a údržba použitého materiálu a zbraní, náklady na dopravu a pod.) a tie by mala Vojenská kancelária prezidenta Slovenskej republiky evidovať a vykazovať. Tvrdenie, že išlo o plnenie akýchsi „úloh“ je treba odvodiť zo zákona, avšak tie „úlohy“ sa v odpovedi nepodarilo preukázať (viď vyššie, k odpovedi na otázku č. 3). Ak v závere odpovede na túto otázku sa uvádza, že ide o hospodárenie s prostriedkami štátneho rozpočtu (kapitola Ministerstva obrany SR) a vo Vojenskej kancelárii prezidenta Slovenskej republiky nevedia ani to, koľkokrát bola jednotka na podobných akciách v minulosti, prehlbuje to podozrenie z nehospodárneho nakladania s verejnými prostriedkami. Dokonca by mohlo ísť aj o konanie, ktoré by azda zaujímalo i Najvyšší kontrolný úrad. Akékoľvek nakladanie s prostriedkami štátneho rozpočtu (podľa čl. 60., ods. 1, písm. a) Ústavy SR) je potrebné dôsledne a podrobnejšie zdôvodniť.

Vzhľadom na uvedenú odpoveď na túto otázku musím konštatovať, že genpor. Ing. Vladimír Šimko vo svojej odpovedi požadované informácie neposkytol.

Aj na otázku č. 6.: V súvislosti s účasťou jednotky Čestnej stráže na omši Rímskokatolíckej cirkvi k sviatku Najsvätejšieho Kristovho tela a krvi (tzv. Božieho tela) v Bratislave na Hlavnom námestí, dňa 19. 6. 2022, rovnako ako aj na následnej pešej púti z hlavného námestia na Župné námestie k Farskému kostolu sv. Jána z Mathy si Vás dovoľujem požiadať o uvedenie konkrétneho zoznamu náboženských akcií a podujatí podľa jednotlivých vierovyznaní (cirkvi), na ktorých sa jednotka Čestnej stráže zúčastnila za obdobie ostatných päť rokov (2017-2022). Osobitne, prosím, o uvedenie tých akcií a podujatí, pri ktorých jednotka Čestnej stráže vzdávala vojenské pocty bohu odpovedala Vojenská kancelária prezidenta Slovenskej republiky formálne a opätovne len čiastočne.

V odpovedi sa uvádza, že obdobné akcie plní Čestná stráž prezidenta Slovenskej republiky vtedy, keď jej to personálne možnosti, resp. aktuálne opatrenia v súvislosti s Covid-19 umožňujú. K tejto odpovedi Vojenská kancelária prezidenta Slovenskej republiky poskytla Zoznam náboženských akcií a podujatí, pri ktorých jednotka Čestnej stráže prezidenta Slovenskej republiky

zúčastnila od 01.01.2017. O formálnosti tejto odpovede svedčí skutočnosť, že z 15-tich uvedených aktivít je až šesť aktivít (č. 2., 7., 8., 10., 11. a 14.) spojených s priamym výkonom štátnych protokolárnych povinností daných zákonom č. 321/02 Z. z. o ozbrojených silách Slovenskej republiky v znení neskorších predpisov podľa §-u 5, ods. 2., písm. a) a b). Účasť príslušníkov Čestnej stráže prezidenta Slovenskej republiky na nich sa vyžaduje zo zákona a nie, keď jej to umožňujú jej personálne možnosti, resp. aktuálne opatrenia v súvislosti s Kovidom-19!

Z priloženého zoznamu je čitateľné zjavné zvýhodnenie Rímskokatolíckej cirkvi. Všetky podujatia zo zoznamu (okrem vyššie uvedených šiestich) boli buď katolícke alebo ekumenické, organizované vojenským katolíckym ordinárom. Žiadne z uvedených podujatí nebolo organizované špeciálne pre inú cirkev a ani sa nekonalo v chráme inej cirkvi, dokonca ani ECAV. Paragraf 4, ods. 2 zákona č. 308/91 Zb. o slobode náboženskej viery a postavení cirkví a náboženských spoločností pritom priznáva všetkým cirkvám rovnaké postavenie.

Vojenská kancelária prezidenta Slovenskej republiky použila v odpovedi na túto otázku aj pojem „obdobné podujatia“. Čo sú to „obdobné podujatia“, však nevysvetlila. Podľa priloženého zoznamu, v roku 2022 je uvedený zreteľný nárast účasti príslušníkov čestnej stráže na „obdobných podujatiach“ oproti minulosti. Najmä s porovnaním s rokmi 2017, 2019 a 2020, kde je v zozname uvedené len jedno podujatie a v roku 2021 dve (pritom išlo o návštevu pápeža na Slovensku ako štátnu návštevu). V roku 2022 sú uvádzané až štyri obdobné podujatia. Pritom v roku 2017, resp. 2019 nebola ani pandémia, ako bola ešte na začiatku roka 2022. Sú personálne možnosti Čestnej stráže v roku 2022 napriek tomu o toľko lepšie než v roku 2017 a 2019? To všetko len potvrdzuje formálnosť odpovede a zámer neposkytnúť informácie na položené otázky.

Vzhľadom na uvedenú odpoveď na túto otázku musím konštatovať, že genpor. Ing. Vladimír Šimko vo svojej odpovedi požadované informácie neposkytol.

Náčelník Vojenskej kancelárie prezidenta Slovenskej republiky genpor. Ing. Vladimír Šimko sa pri odpovediach na otázky úplne vyhol odpovedi na zdôvodnenie vzdávania vojenských pŕct bohu pri účasti jednotky Čestnej stráže na omši Rímskokatolíckej cirkvi k sviatku Najsvätejšieho Kristovho tela a krvi (tzv. Božieho tela) v Bratislave. Ak jednotka čestnej stráže tvorí spolu s predstaviteľmi cirkví a konsekrovanou (premenenej v procese eucharistie) hostiou v monštrancii čelo sprievodu, vzdáva tým de facto vojenské pŕct bohu. Čo potvrdzujú slová nedávno zosnulého kardinála Jozefa Tomka: „Eucharistia je sám Ježiš Kristus. Preto by sme sa nemali pýtať, čo je Eucharistia, ale Kto je Eucharistia.“ Čiže účasť jednotky Čestnej stráže na čele sprievodu s cirkevnými predstaviteľmi, kňazmi a s eucharisticky premenenou hostiou (t. z. bohom) je v priamom rozpore s jej poslaním určeným zákonom č. 321/2002 Z. z. o ozbrojených silách Slovenskej republiky. Čestná stráž prezidenta Slovenskej republiky nie je „bežnou“ vojenskou jednotkou, ale osobitnou jednotkou zriadenou a fungujúcou v zmysle tohto zákona. Je priamo spojená s prezidentom Slovenskej republiky a plnením úloh vyplývajúcich z jeho funkcie. Preto priame spájanie funkcie tejto jednotky s činnosťou a aktivitami konkrétnych cirkví je neprípustné. Viď. argumenty a súvislosti, ktoré som uvádzal pri mojej reakcii k odpovedi na otázku č. 3.

Na základe uvedeného postupu mi náčelník Vojenskej kancelárie prezidenta Slovenskej republiky generál poručík Ing. Vladimír Šimko nesprístupnil požadované informácie – v otázkach číslo 3., 4., a 5. a čiastočne pri otázkach č. 2. a 6. Odpoveď náčelníka Vojenskej kancelárie prezidenta Slovenskej republiky napriek dostupnosti požadovaných informácií za obdobie rokov 2017-2022 neobsahovala požadované informácie. Vojenská kancelária prezidenta Slovenskej republiky ani nevydala písomné rozhodnutie a zdôvodnenie o nesprístupnení informácií. V zmysle §-u 18 ods. 3 zákona č. 211/2000 Z. z. o slobodnom prístupe k informáciám a o zmene a doplnení niektorých zákonov (zákon o slobode informácií) tak prišlo nečinnosťou úradu k vydaniu rozhodnutia o zamietnutí mojej žiadosti o informácie (tzv. fiktívneho rozhodnutia). Podľa zákona sa toto rozhodnutie považuje za doručené v tretí deň od uplynutia zákonnej lehoty povinnosti odpovede, resp. rozhodnutia o nesprístupnení informácií, t. z. 31. októbra 2022.

Proti tomuto fiktívnemu rozhodnutiu o nesprístupnení informácii podávam odvolanie. Vojenská kancelária prezidenta Slovenskej republiky svojou nečinnosťou porušila ustanovenie § 18 ods. 2 zákona č. 211/2000 Z.z. o slobodnom prístupe k informáciám a o zmene a doplnení niektorých zákonov (zákon o slobode informácii). Toto ustanovenie jednoznačne ukladá úradu v prípade, ak nevyhoví žiadosti, povinnosť vydať v zákonom stanovenej lehote písomné rozhodnutie o nesprístupnení informácii. Toto rozhodnutie musí obsahovať všetky náležitosti rozhodnutia – t.j. výrok, odôvodnenie a poučenie o odvolaní. Podľa § 3 ods. 1 a 2 zákona č. 211/2000 Z.z. o slobodnom prístupe k informáciám a o zmene a doplnení niektorých zákonov (zákon o slobode informácii) má každý právo na prístup k informáciám, ktoré majú povinné osoby k dispozícii. Ak povinná osoba žiadosti nevyhoví, hoci i len sčasti, je povinná vydať o tom v zákonnej lehote rozhodnutie. Ak povinná osoba informácie neposkytla, či nevydala rozhodnutie a ani informáciu nesprístupnila, predpokladá sa, že vydala rozhodnutie, ktorým odmieta poskytnúť informácie.

Zákon o slobode informácii neumožňuje úradu zostať nečinným a vznik tzv. fiktívneho rozhodnutia nastáva iba v záujme ochrany žiadateľa. Úrad je povinný vydať písomné rozhodnutie. Túto skutočnosť mnohokrát potvrdila aj súdna prax. Tzv. fiktívne rozhodnutie neobsahuje ani odôvodnenie, v dôsledku čoho je nezákonné a nepreskúmateľné. Navyše, v posudzovanom prípade neexistuje žiaden zákonný dôvod na nesprístupnenie požadovanej informácie.

Podľa § 54 ods. 3 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní ak rozhodnutie neobsahuje poučenie o opravnom prostriedku, odvolanie je podané včas, ak bolo podané do 3 mesiacov od doručenia rozhodnutia. Keďže fiktívne rozhodnutie neobsahuje poučenie o opravnom prostriedku, možno proti nemu podať odvolanie v lehote 3 mesiacov odo dňa, kedy sa považuje za doručené.

V zmysle uvedeného žiadam odvolací orgán – prezidentku Slovenskej republiky, aby tzv. fiktívne rozhodnutie zrušila a požadované informácie sprístupnila.

JUDr. Stanislav Kizek